

BAKA ISTVÁN

Kerti óda

*Giliszták, eleven, tekerő
Cipőfűzők, ti! a rögök
Bakancsát hogy tartjátok össze?
Hogy szét nem mállott még a föld,*

*S fák lépegetnek benne nyárba
Tavaszból s őszből tél fele,
Rózsás zsinórok, hála, hála
Tinéktek! ezzel van tele*

*A szívem, míg a kertet ásom,
Miközben tűz reám a nap,
S eszembe villan – tán a mennybolt.
Gilisztái a sugarak, –*

*A kékséget furkálva egyre
(Ezért oly porhanyós a lég)
Lehullnak végül fára, gyepre,
És féreg-testük ott elég.*

*Elégedett az égi kertész,
És tán a mennyek susztere
Is, ki a legfénylőbb sugárral
Isten bakancsát fűzi be.*